

Arrest

nr. 83 439 van 21 juni 2012
in de zaken RvV X en X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Bengalese nationaliteit te zijn, op 3 en 5 april 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 april 2012 met referentnummer 16291 in de zaak 95 201.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 24 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat J. GARCIA en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een hindoe van Bengaalse nationaliteit te zijn, afkomstig van het dorp East Sadhuhati te Moulvi Bazar. In 2008 begon u een relatie met uw huidige vriend S. R.{..} (O.V. xxxxxxxx). U zag elkaar dagelijks in het college waar u beide studeerde en bracht af en toe de nacht door in elkaars huis, bij uw ouders. Niemand wist ervan, totdat hij dit omtrent mei 2011 toevertrouwde aan een goede vriend uit zijn dorp. Deze man verspreidde dit nieuws echter en andere mensen van zijn en uw dorp kwamen het eveneens te weten. Zij reageerden slecht: zij kwamen naar uw huis, bedreigden uw ouders en meenden dat u de doodstraf moest krijgen. U moest stoppen met college en het dorp verlaten.

Daarop besloot uw vader een stuk van zijn land te verkopen zodat u beide het land kon verlaten. Op 28 oktober 2011 bracht een smokkelaar u via India overland en per schip naar Italië. Vervolgens reisde u door naar België waar u aankwam op 2 januari 2012. U vroeg hier samen met S. R. {...} asiel op 5 januari 2011.

U legde ter ondersteuning van uw relaas volgende documenten voor: een identiteitskaart, een geboorteakte, een studentenkaart, een attest van een geloofsorganisatie, rode kruis attesten en een pc attest.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. U verklaart dat u en uw vriend uit Bangladesh vluchtten omdat u omwille van uw homoseksuele relatie voor uw leven vreesde. Op basis van volgende vaststellingen is dit echter niet aannemelijk: vooreerst is uw relatie ongeloofwaardig en daarnaast kunnen er vraagtekens worden geplaatst bij de documenten die u neerlegt.

In de eerste plaats heeft u geen geloofwaardigheid kunnen verlenen aan het bestaan van uw relatie. Men kan verwachten dat gezien u al drie jaar een romantische relatie onderhield, dat u elkaar dagelijks zag, dat u wil trouwen en dat u samen naar België kwam, u elkaar zeer goed zou kennen. Toch is uw kennis over uw vriend is erg rudimentair, uw verklaringen omtrent de relatie blijven steeds summier en u heeft grote moeite om op een concrete en duidelijke manier over de beweerde gebeurtenissen uit te weiden. Bovendien wijzigt u een aantal keren uw verklaringen, waardoor de indruk ontstaat dat u gratuite beweringen uit. Zo weet u niet wat de situatie is van de ouders van uw vriend. De (ernstige) bewering dat hun huis net als dat van uw ouders vernield werd, trekt u onmiddellijk terug in (zie gehoorverslag CGVS, dd. 29.02.2012, p. 4). Zo kan u niet zeggen waar en wanneer hij geboren is (p. 5).

Zo kende u de naam niet van uw partner zijn vriend aan wie hij over uw relatie vertelde (p. 6). Gezien dit toch gevoelige informatie was en het bovendien uw vluchtrelaas op gang bracht, zou men kunnen verwachten dat u dit maar al te goed zou weten. Overigens stelt u oorspronkelijk dat u het samen vertelde (p. 6), terwijl u later aangeeft dat uw vriend het zelf zei (p. 13). Dit is ook de versie van uw vriend (zie gehoorverslag 10/10454, dd. 29.02.2012, pp. 2, 3). Zo wist u evenmin tot welke kaste uw vriend zou behoren (p. 5), hetgeen onder hindoes moeilijk denkbaar is gezien het maatschappelijk belang ervan. U kon niet aangeven naar welke tempel uw vriend ging, terwijl u beweerde dat er in het ganse district slechts 2 zouden zijn. Zo kon u niet zeggen wat uw vriend studeerde (p. 7) en weet u niet of hij ooit heeft gewerkt (p. 8). Zo heeft u geen idee over hoe de seksuele bewustwording bij hem is verlopen (p. 10). Gezien de taboesfeer die hierover in Bangladesh bestaat, is het verwonderlijk dat u in uw enige beweerde relatie geen ruimte zou hebben gehad om uw gevoelens en ervaringen hieromtrent te bespreken. Daarnaast kan u klaarblijkelijk tegenstrijdige beweringen niet kaderen of ophelderen of komen zij niet overeen met wat S. R. {...} hieromtrent verklaarde. Zo beweert u dat u uw hele leven woonde in uw dorp East Sadhuhati en nooit elders verbleef op een kort bezoek na (p. 2). S. R. {...} echter verklaart dat u de facto bij uw zuster verbleef in Moulvi Bazar, daar u hier ook naar school ging (zie diens gehoorverslag, p. 4). Ook inzake het huidige verblijf van uw eigen ouders kan u geen klaar beeld scheppen (pp. 2-4): gevraagd naar hun huidige verblijfplaats verklaart u dat zij nooit elders dan in Saduhati verbleven. Nadat u eraan herinnerd werd dat u al stelde dat zij er nu weg zijn, beweert u dat zij bij familieleden zouden zijn. Zelfs na herhaald herbevragen over de omstandigheden waarbij zij hun huis verlieten blijft u in het vage. Of zij nu bij uw zus of tante zijn kan u niet met zekerheid zeggen; u kan de afstanden tot elkaars huis niet inschatten. Ook uw verklaringen omtrent de verblijfplaatsen van uw broers zijn niet overtuigend: aanvankelijk verblijven zij beide in Bangladesh; even later blijkt uw oudere broer al 5 of 6 jaar in Bahrein te wonen (pp. 4-5). Dat u weinig contact heeft is weinig geloofwaardig: uw familie steunde u immers en dat u zo weinig geïnteresseerd zou zijn in hun beweerde problemen lijkt zeer onwaarschijnlijk. Met andere woorden u heeft niet kunnen overtuigen dat deze verplaatsingen werkelijk plaatsvonden. Tenslotte beweert u dat uzelf de eerste stappen tot de relatie nam; S. R. {...} stelt echter dat hij de initiatiefnemer was (p. 10; respectievelijk p. 3). Het relaas van uw ontmoeting is in zijn geheel weinig doorleefd en het gebrek aan anekdotiek komt weinig authentiek over. Met andere woorden uit uw verklaringen blijkt niet dat u een intieme liefdesrelatie had. bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht dat u omwille die relatie in Bangladesh problemen heeft gekend.

Voorafgaande discrepanties, onduidelijkheden en bemerkingen zijn dermate fundamenteel dat zij de overige geloofwaardigheid van uw verklaringen aantasten. Zo kan u op geen enkel moment spontane details verschaffen bij uw relaas en met name hoe de laatste 5 maanden in Bangladesh precies zouden zijn verlopen en wat er exact gebeurde tijdens de nachten dat u door gemaskerde mannen zou zijn overvallen (pp. 13-15). Aanvankelijk stelt u dat het allemaal erg snel ging en binnen de kortste keren de hele gemeenschap op de hoogte was van uw relatie; achteraf beweert u dat het in feit

allemaal erg langzaam ging en dat er daarom meerdere maanden over gingen (pp. 13, 16). Uw bewering dat u een advocaat contacteerde kan evenmin overtuigen, daar u er geen enkel spoor over kan neerleggen. Dit vermoeden wordt versterkt doordat uw vriend oorspronkelijk stelt dat hij noch u een advocaat zagen en dat u nooit naar de rechtbank ging. Later (na een pauze tijdens zijn gehoor dat na het uwe plaatsvond) stelt hij zijn verklaringen hieromtrent bij hetgeen erop wijst dat deze verklaringen op elkaar afgestemd werden. U beweert ook dat u organisaties contacteerde die weigerden u te helpen. Toch kan u niet zeggen welke organisaties dit zouden zijn (p. 15). Ook beweerde u in eerste instantie dat uw vriend alleen naar de politie ging om een klacht in te dienen over de aanvallen daar u het druk had; onmiddellijk daarna lijkt u zich te herinneren dat u samen naar de politie en het gerecht ging (p. 16). Dat u zich deze zaken niet correct zou kunnen herinneren wijst er sterk op dat deze zaken niet zijn voorgevallen. Deze gebeurtenissen zijn volgens uw verklaringen immers slechts enkele maanden geleden voorgevallen en dermate riskant dat men ervan uit kan gaan dat u maar al te goed weet hoe u er destijds beide op heeft gereageerd en welke stappen u ondernam. Dat u het druk had met studeren is in dit licht niet geloofwaardig gezien de zwaarwichtigheid van de beweerde vervolging; ze wordt bovendien tegengesproken door uw bewering dat u niet meer welkom was in het college (pp. 13, 14). Vervolgens dient te worden gewezen op uw gebrekkige kennis van de Bengaalse wetgeving inzake homoseksualiteit. U stelt namelijk dat er geen wet is en dat er geen gay organisaties bestaan (p. 9). Zoals echter blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt er wel degelijk minstens één organisatie te bestaan die het opneemt voor holebi rechten, en bestaat er regelgeving in Bangladesh die (in principe) toelaat om homoseksuele daden te bestraffen. Rekening houdende met uw hogere studies kan worden gesteld dat u zich daaromtrent zou moeten informeren om het risico dat u als homoseksueel in Bangladesh zou lopen beter te kunnen inschatten. Dat u dit niet heeft gedaan doet verder afbreuk aan de door u ingeroepen problemen.

Hoewel het CGVS erkent dat hindoes een religieuze minderheid vormen in Bangladesh, heeft u niet aangegeven noch aannemelijk gemaakt dat uw religieuze overtuiging een medeoorzaak was dat u Bangladesh diende te verlaten. Er werd u immers uitdrukkelijk gevraagd of u naast de problemen die u kende als beweerde homoseksueel er nog andere redenen waren waarom u nood zou hebben aan internationale bescherming. U antwoordde hierop dat u veel kans had om uw verhaal te vertellen en dat u nu vraagt om met uw vriend om in België te wonen daar u erkenning wil van uw relatie (p. 17). Over andere problemen die u als hindoe kende repte u met geen woord. U kon naar school gaan en ook over uw familie haalde u geen enkele feiten aan die wijzen op religieuze vervolging. Indien het voor hindoes in het algemeen en voor u in het bijzonder onmogelijk was te overleven kan worden aangenomen dat u daarover spontaan verklaringen zou afleggen.

Tot besluit kan worden gesteld, dat ongeacht of u nu homoseksueel bent of niet, en ongeacht of u nu hindoe bent of niet, het CGVS dus geen geloof hecht aan de door u naar voren gebrachte relatie. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u beschreven vervolgingsfeiten. De documenten die u neerlegt zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin om te buigen. Daarbij kan er met name worden getwijfeld aan de authenticiteit van de steunbrief van de interreligieuze organisatie die u neerlegt. U weet niet wie de brief heeft ondertekent en heeft deze persoon nooit ontmoet (p. 11). Toch beweert de ondertekenaar van dit attest dat hij u persoonlijk kent. Daarnaast blijkt het gesolliciteerd karakter ervan duidelijk uit de inhoud: u zou namelijk religieus vervolgd zijn geweest. Zoals hierboven reeds werd aangehaald, kan er echter geen geloof worden gehecht aan de gegrondheid van deze bewering. Met andere woorden er kan ernstig worden getwijfeld aan de echtheid van deze brief. In dit verband dient er te worden gewezen op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat er in Bangladesh veel vervalste documenten circuleren.

U heeft uw asielaanvraag dus niet aannemelijk kunnen maken. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw aanvraag teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een hindoe van Bengaalse nationaliteit te zijn, afkomstig van het dorp Gondrobopur te Moulvi Bazar. In 2008 begon u een relatie met uw huidige vriend D. B. {...} (O.V. xxxxxxx). U zag elkaar dagelijks in het college waar u beide studeerde en bracht af en toe de nacht door in elkaars huis, bij uw ouders. Niemand wist ervan, totdat u dit omtrent mei 2011 toevertrouwde aan een goede vriend uit uw dorp. Deze man verspreidde dit nieuws echter en andere mensen van uw en zijn dorp kwamen het eveneens te weten. Zij reageerden slecht: zij kwamen naar uw huis, bedreigden uw ouders en meenden dat u de doodstraf moest krijgen. U moest stoppen met college en het dorp verlaten. Daarop besloot D. B. {...} zijn vader een stuk van zijn land te verkopen zodat u beide het land kon verlaten. Op 28 oktober 2011 bracht een smokkelaar u via India overland en per schip naar Italië. Vervolgens reisde u door naar België waar u aankwam op 2 januari 2012. U vroeg hier samen met D. B. {...} asiel op 5 januari 2011.

U legde ter ondersteuning van uw relaas volgende documenten voor: een identiteitskaart, een geboorteakte, een studentenkaart, een attest van een geloofsorganisatie en 2 foto's.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. U verklaart dat u en uw vriend uit Bangladesh vluchtten omdat u omwille van uw homoseksuele relatie voor uw leven vreesde. Op basis van volgende vaststellingen is dit echter niet aannemelijk: vooreerst is uw relatie ongeloofwaardig en daarnaast kunnen er vraagtekens worden geplaatst bij de documenten die u neerlegt.

In de eerste plaats heeft u geen geloofwaardigheid kunnen verlenen aan uw relatie. Men kan verwachten dat gezien u al drie jaar een romantische relatie onderhield, dat u elkaar dagelijks zag, dat u wil trouwen en dat u samen naar België kwam, u elkaar zeer goed zou kennen. Toch is uw kennis over uw vriend is erg rudimentair, uw verklaringen omtrent de relatie blijven steeds summier en u heeft grote moeite om op een concrete en duidelijke manier over de beweerdde gebeurtenissen uit te weiden. Bovendien wijzigt u een aantal keren uw verklaringen, waardoor de indruk ontstaat dat u gratuite beweringen uit. Zo kent u de naam niet van zijn zus, waar uw vriend nochtans bij inwoonde in Moulvi Bazar op het moment dat u samen studeerde (zie gehoorverslag CGVS, dd. 29.02.2012, p. 4). Zo weet u evenmin tot welke kaste uw vriend zou behoren (p. 4), hetgeen onder hindoes moeilijk denkbaar is gezien het maatschappelijk belang ervan. Zo kan u niet zeggen waar en wanneer hij geboren is (p. 5). Zo meent u dat uw vriend nooit heeft gewerkt (p. 6). Dit is verwonderlijk, aangezien hij volgens zijn eigen verklaringen bijkluste bij zijn eigen broer waarvan u wel weet dat hij een zaak heeft. Zo meent u ook dat al zijn broers in het dorp leven, terwijl volgens zijn eigen verklaringen één broer al jaren in het buitenland vertoeft (zie diens gehoorverslag 10/10472, dd. 29.02.2012, p. 5). Dit zijn toch basisgegevens over elkaars familie waarover men kan verwachten dat u als levenspartner een minimum aan kennis over en interesse voor zou hebben. Zo meent u dat D. B. {...} bij de Rode Halve Maan betrokken was tot bij uw vertrek uit het land (p. 6); uit zijn verklaringen blijkt evenwel dat hij hier al mee stopte in 2002. Zo is het verwonderlijk dat uw vriend kon niet aangeven naar welke tempel u ging, terwijl uzelf beweert dat u samen religieuze festivals bezocht (p. 8). Zo beweert u dat R. I. {...} de "hele goede vriend" was aan wie u over uw relatie vertelde (p. 3). Hij kende uw vriend daar u op dezelfde college zat. Het is dus zeer bevreemdend dat u hem nooit aan uw partner voorstelde of zijn naam noemde. Bovendien bleek dit de persoon die uw vluchtrelaas op gang bracht, met andere woorden het is hoogst verwonderlijk dat de naam die u noemt tijdens het gehoor niet gekend is door D. B. {...} (respectievelijk p. 6). Zo is het op dezelfde manier bevreemdend dat u wel de volledige naam van uw aanvallers Junaed en Moshaed kent (p. 12), terwijl uw partner dit niet kon vermelden (respectievelijk p. 17). Tenslotte beweert u dat uzelf de eerste stappen tot de relatie nam; D. B. {...} stelt echter dat hij de initiatiefnemer was (p. 3; respectievelijk p. 10). Zo heeft u evenmin een idee over hoe de seksuele bewustwording van uw partner (p. 11). Gezien u ten aanzien van hem beweerdde dat dit uw eerste relatie is en gezien de taboesfeer die hierover in Bangladesh bestaat, is het verwonderlijk dat u geen interesse toonde in elkaars ervaringen hieromtrent. Zo is het tenslotte zeer bevreemdend dat u zich geen enkele bijzondere of mooie gebeurtenis kan herinneren uit uw relatie (p. 12); u haalt enkel de beweerdde martelingen aan. Het relaas van uw ontmoeting is in zijn geheel weinig doorleefd en het gebrek aan anekdotiek komt weinig authentiek over. Met andere woorden uit niets blijkt dat u een intieme liefdesrelatie had.

Voorafgaande discrepanties, onduidelijkheden en bemerkingen zijn dermate fundamenteel dat zij de overige geloofwaardigheid van uw verklaringen aantasten. U kan klaarblijkelijk tegenstrijdige beweringen niet kaderen of ophelderen of zij komen niet overeen met wat D. B. {...} hieromtrent verklaarde. Zo zijn uw verklaringen inzake de situatie van uw ouders bijzonder vaag. U verklaart dat als zij gemarteld worden, dat zij uit het dorp vertrekken, en als het beter gaat, dat zij terugkomen (p. 5). De lichtheid van uw verklaringen is frappant, bovenop het feit dat u niet weet waar zij nu zijn en dat het erg lang geleden is dat u contact had. Dat u weinig contact heeft kan evenmin overuigen: uw familie steunde

u immers en dat u zo weinig geïnteresseerd zou zijn in hun beweerde problemen lijkt zeer onwaarschijnlijk. Met andere woorden er kan weinig geloof worden gehecht aan uw bewering dat deze verplaatsingen werkelijk plaatsvonden. Daarnaast verklaart u oorspronkelijk dat u doorstudeerde tot dit onmogelijk werd enkele maanden voor uw vertrek (p. 10). Gevraagd naar waarom uw studentenkaart slechts gold voor het jaar 2008-2009, verklaart u dat u na 2008 niets meer deed, u was zonder werk (p. 13). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen dat u samen met uw vriend studeerde en elkaar dagelijks zou gezien hebben, stelt u uw relaas bij. U stelt dat u zonder probleem naar de les kon blijven gaan, hoewel u hieraan toevoegt dat u niet meer van de studies hield (pp. 13-14). Deze tegenstrijdigheid is daarmee geenszins uitgeklaard en wekt vermoedens op dat u er na 2009 andere activiteiten op na hield. Zo kan u ook op geen enkel moment spontane details verschaffen bij uw relaas en met name hoe de laatste 5 maanden in Bangladesh precies zouden zijn verlopen en wat er exact gebeurde tijdens de nachten dat u door gemaskerde mannen zou zijn overvallen (pp. 13-15). Uw verklaringen inzake de beweerde aanvallen zijn even vaag en verward als deze die D. B. {...} hierover aflegde. De dorpelingen zouden u samen in bed gezien hebben, het huis binnengekomen en u geslagen. Daarbij is uw onvoorzichtigheid opvallend: het is niet duidelijk hoe zij dit konden getuigen, noch waarom u de deur zomaar zou laten openstaan gezien de gevaarlijke situatie. Bovendien zou uw vriend dezelfde nacht nog alleen naar huis zijn teruggekeerd, waarna hij thuis opnieuw werd aangevallen. Dat hij dit risico zou lopen klinkt geenszins aannemelijk en getuigt opnieuw van een opvallend gebrek aan bedachtzaamheid. Het is ook eigenaardig dat u stelde dat geen van uw beide ooit naar een advocaat ging, noch dat u het gerecht contacteerde (p. 2). Uw vriend verklaarde immers dat u dit wel deed. Het is daarbij opvallend dat u na de gehoorpauze plots wel verklaarde dat hij een advocaat zag (pp. 5, 6). Daarbij kan uw bewering dat u er niet van op de hoogte was omdat u vriend teleurgesteld was in de resultaten van deze démarche niet overtuigen. U zat in hetzelfde schuitje en in een dergelijke situatie zou men in de eerste plaats verwachten dat u elkaar zou informeren over al dan niet geslaagde inspanningen om stappen te ondernemen. Dat u zich deze zaken niet correct zou kunnen herinneren wijst er in werkelijkheid op dat deze zaken wellicht niet zijn voorgevallen. Deze gebeurtenissen zijn volgens uw verklaringen immers slechts enkele maanden geleden voorgevallen en van dermate groot belang dat men ervan uit kan gaan dat u maar al te goed weet hoe u er destijds beide op heeft gereageerd en welke stappen u ondernam. Vervolgens dient te worden gewezen op uw gebrekkige kennis van de Bengaalse wetgeving en rechtspraak inzake homoseksualiteit. U stelt dat er geen wet is, dat u geen vervolgingsprecedenten kent en dat er geen gay organisaties bestaan (pp. 2, 3, 11) Zoals echter blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt er wel degelijk minstens 1 organisatie te bestaan die het opneemt voor holebi rechten, en bestaat er regelgeving in Bangladesh die (in principe) toelaat om homoseksuele daden te bestraffen. Rekening houdende met uw hogere studies kan worden gesteld dat u zich daaromtrent zou moeten informeren om het risico dat u als homoseksueel in Bangladesh zou lopen beter te kunnen inschatten. Dat u dit niet heeft gedaan doet verder afbreuk aan de door u ingeroepen problemen.

Hoewel het CGVS erkent dat hindoes een religieuze minderheid vormen in Bangladesh, heeft u niet aangegeven noch aannemelijk gemaakt dat uw religieuze overtuiging een medeoorzaak was dat u Bangladesh diende te verlaten. Er werd u immers uitdrukkelijk gevraagd of u naast de problemen die u kende als beweerde homoseksueel er nog andere redenen waren waarom u nood zou hebben aan internationale bescherming. U antwoordde hierop dat u alles kon vertellen wat u is overkomen (p. 13). Over andere problemen die u als hindoe kende repte u met geen woord. U maakt melding van uw activiteiten bij een organisatie (p. 7), maar vernoemt geen problemen die u zelf ooit zou hebben ondervonden als hindoe. Bij de bespreking van de brief van de organisatie laat u dit ten andere in het midden. Indien het voor hindoes in het algemeen en voor u in het bijzonder onmogelijk was te overleven kan worden aangenomen dat u daarover spontaan verklaringen zou afleggen. Daarbij dient wel te worden opgemerkt dat de foto's die u voorlegt overduidelijk vervalst werden. Uw afbeelding is in beide gevallen zichtbaar op een achtergrond geplakt. Deze flagrante fraude met als intentie de Belgische autoriteiten te misleiden ondermijnt uiteraard verder uw reeds wankel relaas en profiel.

Tot besluit kan worden gesteld, dat ongeacht of u nu homoseksueel bent of niet, en of u nu hindoe bent of niet, het CGVS dus geen geloof hecht aan de door u naar voren gebrachte relatie. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u beschreven vervolgingsfeiten.

U heeft uw asielaas dus niet aannemelijk kunnen maken. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw relaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4,

§2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekers hebben beiden een asielaanvraag ingediend op grond van dezelfde motieven. Gelet op de onderlinge samenhang past het in het kader van een goede rechtsbedeling beide beroepen samen te behandelen. Derhalve worden beide zaken samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel beogen eerste en tweede verzoeker de schending op te werpen van de materiële motiveringsplicht.

3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat administratieve rechtshandelingen, in casu de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.4. Eerste verzoeker meent dat de commissaris-generaal te vlug voorbijgaat aan het gegeven dat mensen die een homoseksuele relatie beleven in een streng religieus land als Bangladesh moeilijker over strikt private zaken als hun gevoelens en relationele ervaringen spreken. Eerste verzoeker is dan ook van nature veel minder geneigd veel openheid omtrent zijn private liefdes- en seksuele beleving te geven en het is dan ook normaal dat hij daar met enige schroom over spreekt en niet alles zal blootgeven tijdens een interview op het Commissariaat-generaal. Hieruit kan dus niet afgeleid worden dat zijn relatie niet geloofwaardig is. Er dient rekening te worden gehouden met de context.

3.5. De Raad stelt vast dat eerste verzoeker verklaarde Bangladesh verlaten te hebben omwille van zijn homoseksuele relatie met tweede verzoeker. Teneinde de waarachtigheid van deze verklaring te achterhalen, is het geenszins kennelijk onredelijk dat de commissaris-generaal peilt naar eerste verzoekers kennis over zijn partner. Immers, van iemand die beweert een liefdesrelatie met een bepaalde persoon te hebben, of dit nu een hetero- of homoseksuele relatie betreft, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij coherente en eenduidige antwoorden kan geven op elementaire vragen zoals: de geboortedatum en -plaats van zijn partner, het precieze adres van zijn partner, wat zijn partner studeerde, of zijn partner ooit gewerkt heeft, of hij lid was van organisaties, naar welke tempel zijn partner ging, en dit zeker in het licht van verzoekers verklaring dat hij al sinds 2008 een romantische relatie heeft met tweede verzoeker

en zij veel tijd met elkaar doorbrachten. Eerste verzoeker bleef evenwel het antwoord schuldig op al deze vragen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, pp. 5-9) wat ernstig afbreuk doet aan de verklaring van eerste verzoeker een relatie te hebben met tweede verzoeker en bijgevolg aan de algehele geloofwaardigheid van zijn asielaas. De Raad treedt ook de overige vaststellingen in de bestreden beslissing bij die steun vinden in het administratief dossier en waaruit kan afgeleid worden dat de kennis van eerste verzoeker over zijn partner en zijn relatie te beperkt is om geloofwaardig te zijn. Aangezien de aard van de relatie, met name het homoseksuele aspect, hier geen invloed op heeft, kan eerste verzoekers verantwoording aangaande de context waarin de homoseksuele relatie zich afspeelde, aan deze bevindingen geen afbreuk doen.

3.6. Eerste verzoeker betwist het motief in de bestreden beslissing dat zijn partner zijn verklaringen zou hebben bijgesteld en daarmee afgestemd op de verklaringen van eerste verzoeker, na een korte pauze tussen de verhoren. Eerste verzoeker meent dat dit geenszins bewezen is en dat de commissaris-generaal misbruik maakt van een door hemzelf veroorzaakt mogelijk collusiemoment.

3.7. De Raad wijst erop dat het vergelijken van verklaringen afgelegd door asielaaszoekers die zich beroepen op dezelfde feiten een nuttige methode is om de waarachtigheid van deze feiten na te gaan. Er anders over oordelen zou elk gehoor, dat tot doel heeft een precieze inschatting te kunnen maken van de gegrondheid van de vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zinledig maken. Uit de verklaringen van eerste verzoeker blijkt dat hij sinds 2008 een liefdesrelatie had met tweede verzoeker en dat zij om deze reden Bangladesh hebben verlaten. In alle redelijkheid kan aldus worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over de kern van het relaas. In casu blijkt echter dat eerste verzoeker verklaarde dat hij een advocaat contacteerde (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 14) en dat hij samen met zijn vriend naar het gerecht ging om klacht in te dienen alsook dat hij samen met zijn vriend naar de advocaat ging (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, pp. 16-17). Tweede verzoeker daarentegen verklaarde dat geen van hen beiden naar een advocaat ging en dat hij ook nooit naar het gerecht ging (administratief dossier (S.R.), gehoorverslag CGVS (S.R.), stuk 3, p. 2). Uit een vergelijking van beide verklaringen blijkt aldus een overduidelijke tegenstrijdigheid omtrent een kernelement in het asielaas van verzoekers. Het gegeven dat tweede verzoeker nadien zijn verklaring bijstelt en zegt: *“ook probeerde vriendje naar advocaat te gaan”* (administratief dossier (S.R.), gehoorverslag CGVS (S.R.), stuk 3, p. 5) kan geen afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheid nu na confrontatie met zijn eerdere verklaring tweede verzoeker niet verder komt dan te zeggen dat eerste verzoeker hem niet vertelde over het bezoek aan een advocaat (administratief dossier (S.R.), gehoorverslag CGVS (S.R.), stuk 3, p. 6), hetgeen geenszins kan verklaren waarom hij plots wel op de hoogte is van het bezoek van eerste verzoeker aan een advocaat en dit tijdens één en hetzelfde interview. Met zijn betoog thans in het verzoekschrift geuit gaat eerste verzoeker volledig voorbij aan de vastgestelde tegenstrijdigheid en geeft hij ook geen enkele verklaring hiervoor zodat zijn betoog inzake het ‘collusiemoment’ geenszins afbreuk kan doen aan de pertinente vaststelling dat dergelijke tegenstrijdigheid de geloofwaardigheid van eerste verzoekers relaas verder ondermijnt.

3.8. Tweede verzoeker betoogt dat het geenszins altijd zo is dat wanneer twee personen een liefdesrelatie met elkaar hebben, ze ook geïnteresseerd zijn in de familie en het verleden van hun partner, laat staan alles van elkaar zouden weten.

Tweede verzoeker meent voorts dat de commissaris-generaal te vlug voorbij gaat aan het gegeven dat mensen die een homoseksuele relatie beleven in een streng religieus land als Bangladesh moeilijker over strikt private zaken als hun gevoelens en relationele ervaringen spreken. Tweede verzoeker is dan ook van nature veel minder geneigd veel openheid omtrent zijn private liefdes- en seksuele beleving te geven en het is dan ook normaal dat hij daar met enige schroom over spreekt en niet alles zal blootgeven tijdens een interview op het Commissariaat-generaal. Hieruit kan dus niet afgeleid worden dat zijn relatie niet geloofwaardig is. Er dient rekening gehouden te worden met de context.

3.9. De Raad stelt vast dat ook tweede verzoeker verklaarde Bangladesh verlaten te hebben omwille van zijn homoseksuele relatie met eerste verzoeker. De Raad benadrukt nogmaals dat, teneinde de waarachtigheid van deze verklaring te achterhalen, het geenszins kennelijk onredelijk is dat de commissaris-generaal peilt naar tweede verzoekers kennis over zijn partner. Immers, van iemand die beweert een liefdesrelatie met een bepaalde persoon te hebben, of dit nu een hetero- of homoseksuele relatie betreft, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij coherente en eenduidige antwoorden kan geven op elementaire vragen zoals: de naam van de zus van zijn vriend die bij zijn vriend inwoonde op het moment dat verzoeker en zijn vriend samen studeerden, de kaste waartoe zijn vriend behoort, de

geboortedatum en –plaats van zijn vriend, de vraag of zijn vriend ooit heeft gewerkt, waar zijn vriend zijn broers wonen, de betrokkenheid van zijn vriend bij de Rode Halve Maan, waar tweede verzoeker evenwel niet in slaagt. Dergelijke onwetendheden en tegenstrijdige verklaringen met de verklaringen van eerste verzoeker doen, mede in het licht van het feit dat tweede verzoeker stelt al sinds 2008 een intense relatie te onderhouden met eerste verzoeker, terecht afbreuk aan de waarachtigheid van de voorgehouden relatie. Bovendien wordt deze vaststelling nog versterkt door het feit dat tweede verzoeker zich geen enkele bijzondere of mooie gebeurtenis kan herinneren uit de relatie en door de tegenstrijdige verklaring met betrekking tot wie de eerste stappen tot de relatie nam. Tweede verzoeker kan gevolgd worden waar hij stelt dat men niet alles van zijn partner kan weten, doch uit de in de bestreden beslissing vastgestelde overvloed aan onwetendheden en incoherenties met betrekking tot elementaire zaken, kan terecht besloten worden dat geen geloof gehecht kan worden aan de voorgehouden relatie van verzoekers.

De Raad treedt ook de overige vaststellingen in de bestreden beslissing bij die steun vinden in het administratief dossier en waaruit kan afgeleid worden dat de kennis van tweede verzoeker over zijn partner en zijn relatie te beperkt is om geloofwaardig te zijn. Aangezien de aard van de relatie, met name het homoseksuele aspect, hier geen invloed op heeft, kan tweede verzoekers verantwoording aangaande de context waarin de homoseksuele relatie zich afspeelde, aan deze bevindingen geen afbreuk doen.

3.10. Tweede verzoeker betoogt voorts dat het mogelijk is dat hij de deur bij vergissing niet heeft gesloten uit gewoonte, of dat de dorpelingen zich evengoed een weg naar binnen hebben kunnen forceren, op welke wijze dan ook. Het motief van de commissaris-generaal is volgens tweede verzoeker te lichtzinnig waar deze stelt dat tweede verzoeker doet blijken van een te grote, niet geloofwaardige onvoorzichtigheid.

3.11. Samen met de commissaris-generaal dient de Raad evenwel vast te stellen dat tweede verzoeker uiterst vaag is over de gebeurtenissen die de kern van zijn asielaanvraag uitmaken. Tweede verzoekers houding dat hij, ondanks het gegeven dat de mensen van het dorp al op de hoogte waren van zijn relatie (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 10), toch een dermate onvoorzichtigheid aan de dag legde en de deur open liet (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 10), doet ernstig afbreuk aan de beweerdde vrees van tweede verzoeker. De verklaring van tweede verzoeker tijdens het gehoor dat hij niet dacht dat de mensen zouden komen en hen zouden aanvallen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 10) als verantwoording waarom hij de deur ongesloten liet, kan niet overtuigen. Immers, van iemand die een werkelijke vrees heeft te worden vervolgd omwille van zijn homoseksuele relatie, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij alert is en voorzichtiger te werk gaat. Waar tweede verzoeker thans in zijn verzoekschrift stelt dat de dorpelingen zich evengoed een weg naar binnen kunnen hebben geforceerd, is dergelijke a posteriori verklaring duidelijk in tegenstrijd met de verklaringen die verzoeker tijdens zijn gehoor op het commissariaat-generaal heeft afgelegd en waaruit blijkt dat hij stelt dat de deur open was (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, stuk 3, p. 10). Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van tweede verzoekers relaas.

3.12. Verzoekers menen voorts dat hun gebrekkige kennis omtrent de Bengaalse wetgeving inzake homoseksualiteit en homorechtenorganisaties de geloofwaardigheid van hun relaas niet kan aantasten. Verzoekers stellen zich de vraag of alle Belgische homo's de Belgische wetgeving inzake homoseksualiteit en Belgische homorechtenorganisaties kennen.

3.13. De Raad beklemtoont evenwel dat rekening moet worden gehouden met het geheel van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere elementen voldoende draagkrachtig zijn. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van de asielaanvraag. Verzoekers leggen niet enkel tegenstrijdige en vage verklaringen af inzake essentiële elementen uit hun asielaanvraag, maar tevens blijken zij een gebrekkige kennis te hebben over de Bengaalse wetgeving inzake homoseksualiteit. De vaststelling dat verzoekers niets wisten over de wetgeving inzake homoseksualiteit of homorechtenorganisaties in Bangladesh, dit terwijl zij verklaarden omwille van hun homoseksuele relatie gevlucht te zijn, doet, mede in het licht van de overige motieven, verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun asielaanvraag.

3.14. Eerste verzoeker meent tenslotte dat het feit dat er in Bangladesh vele valse documenten circuleren, nog niet maakt dat de door hem voorgelegde documenten vals zijn.

3.15. Wat betreft de door eerste verzoeker voorgelegde steunbrief van de interreligieuze organisatie heeft de commissaris-generaal omstandig gemotiveerd waarom getwijfeld wordt aan de authenticiteit ervan, en meer bepaald omdat eerste verzoeker niet weet wie de brief ondertekend heeft en tevens verklaarde deze persoon nooit te hebben ontmoet. Evenwel attesteert de ondertekenaar eerste verzoeker persoonlijk te kennen. Verder stelt de commissaris-generaal dat deze brief een gesolliciteerd karakter vertoont. Eerste verzoeker betwist deze vaststellingen niet. De Raad oordeelt dat deze motieven afdoende zijn om geen geloof te hechten aan de authenticiteit van het voorgelegde stuk. Het motief inzake de circulatie van valse stukken in Bangladesh is een overtollig motief en kritiek hierop kan geenszins afbreuk doen aan de overige pertinente motieven die op zich voldoende draagkrachtig zijn.

3.15. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

3.16. De Raad is van oordeel dat verzoekers geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, met uitzondering van het overtollig bevonden motief, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekers noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

4. Kosten

Gelet op wat voorafgaat past het de kosten van het beroep in hoofde van eerste verzoeker te zijnen laste te leggen.

Artikel 1

De zaken 95 201 en 95 214 worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 4

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de eerste verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER